

Nr 119.

Godkänd av första kammaren den 26 april 1927.

Godkänd av andra kammaren den 27 april 1927.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utvidgnings- och ändringsarbeten vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 60.)

Till Konungen.

I den till riksdagen den 4 januari 1927 avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov har Eders Kungl. Maj:t under åttonde huvudtiteln, punkten 85, föreslagit riksdagen att, i avbidan på proposition om anslag till ändrings- och tillbyggnadsarbeten vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund, för ändamålet beräkna för budgetåret 1927—1928 ett extra reservationsanslag av 100,000 kronor.

Sedermera har Eders Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 18 februari 1927 dagtecknad proposition, nr 167, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag föreslagit riksdagen att under förutsättning att Malmöhus läns landsting godtager den av departementschefen i samma statsrådsprotokoll angivna grunden för fördelning av kostnaderna för uppförande vid länets sjukvårdsinrättningar i Lund av nya byggnader för den ortopediska kliniken och för öronkliniken m. m. i enlighet med i ärendet företedda ritningar och kostnadsförslag såsom bidrag till täckande av dessa kostnader bevilja ett anslag av 1,380,900 kronor samt härav för budgetåret 1927—1928 såsom extra reservationsanslag anvisa ett belopp av 100,000 kronor.

I samband härmed har riksdagen till behandling förehaft två inom riksdagen väckta, likalydande motioner, I: 205 och II: 300, däruti hemställts att riksdagen, med vidmakthållande av hittills tillämpade regler för samverkan

mellan staten och Malmöhus läns landsting i fråga om utvidgning av Lunds lasarett och om statsbidrag till driftkostnaden därstädes, ville anslå ett belopp av 1,476,432 kronor 50 öre som bidrag till de av lasarettsdirektionen i underdånig skrivelse den 18 september 1926 föreslagna nybyggnads- och utvidgningsarbetena vid lasarettet, att utgå i den mån vederbörlig redovisning angiver, att enahanda belopp tillskjutits av landstinget, och att av nämnda belopp 100,000 kronor upptagas i staten för budgetåret 1927—1928.

Till stöd för sin framställning hava motionärerna andragit följande.

»I proposition nr 167 har Kungl. Maj:t av riksdagen äskat anslag till vissa av direktionen för Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund föreslagna nybyggnads- och utvidgningsarbeten vid nämnda sjukvårdsinrättningar (Lunds lasarett). Propositionen, som lämnar byggnadsförslaget i sak utan anmärkning, och likaledes utgår från den av direktionen uppgjorda kostnadsberäkningen, ansluter sig i övrigt nära till en av 1926 års sjukhuskommission, på Kungl. Maj:ts uppdrag verkställd utredning av frågan, i vilken omfattning nämnda byggnadsföretag är betingat av den Lunds lasarett tillkommande uppgiften att utbilda läkare. Sjukhuskommissionen har funnit det med byggnadsföretaget förbundna statsintresset vara av den omfattning, att »det bidrag, som med hänsyn härtill bör utgå av statsmedel, torde skäligen icke kunna fastställas att utgå med lägre belopp än 1,380,898 kronor», och Kungl. Maj:t har förordat ett statsbidrag av denna storlek, under förutsättning att utgifterna för utförandet i dess helhet uppgå till beräknade 2,952,865 kronor och Malmöhus läns landsting sålunda under samma förutsättning tillskjuter återstoden 1,571,966 kronor 17 öre.

Detta förslag skiljer sig i första hand från det av landstinget i ärendet redan fattade beslutet därutinnan, att landstinget endast anvisat ett belopp av 1,456,282 kronor 50 öre och låtit beslutets verkställighet bero på förutsättningen, att ett lika stort belopp erhålles av statsmedel. Visserligen ej formellt men till sin faktiska innebörd skiljer sig Kungl. Maj:ts förslag från landstingets beslut därjämte i vad avser statens medverkan vid täckandet av driftkostnaderna å de nu tilltänkta nya sjukavdelningarna. Landstinget har medgivit, att byggnadsföretaget bringas till utförande, utan att de av riksdagen år 1925 fastställda normerna för statsbidraget till driftkostnaderna ändras (om än landstinget ansett en viss höjning av detta bidrag skäligt) och Kungl. Maj:t förordar jämväl, att dessa normer komma att gälla även för de nya sjukavdelningarna. Men landstingets medgivande utgår oförtydligt från förutsättningen, att stat och landsting bidraga med hälften var av anläggningskostnaden; Kungl. Maj:t förordar oförändrade normer för driftsbidrag *trots* förslaget till minskning av statens bidrag till anläggningen.

Det synes oss uppenbart, att de båda frågorna om bidrag till anläggningen och bidrag till driften måste skärskådas i deras naturliga inbördes sammanhang. Ändras principen för fördelningen av kostnaderna i det ena hänseendet, medför detta konsekvenser även i det andra. Ett stöd härför finna vi i sjukhuskommissionens uttalande, »att den nu gällande principen

för driftkostnadernas gäldande vid lasarettet i viss mån talar för att staten lämnar ett större bidrag (än det av kommissionen föreslagna) till byggnadskostnadernas bestridande». Hela sjukhuskommissionens utredning i frågan grundar sig för övrigt på samma kommissions förslag till samarbete mellan staten, Stockholms stad och Stockholms län vid uppförandet av det nya kliniska sjukhuset i Stockholm. I detta förslag preciseras å ena sidan statens bidrag till anläggningen noga i förhållande till det verkliga statsintresset (så som kommissionen också gjort beträffande Lunds lasarett), å andra sidan jämväl statens bidrag till driften, och i denna senare del leder kommissionens utredning fram till normer för fördelningen, vilka utan tvivel beteckna större medverkan från statsverkets sida än de normer, som nu gälla i fråga om Lunds lasarett. Ur det ovan citerade uttalandet kan utläsas, att denna uppfattning delas jämväl av kommissionen själv. Kungl. Maj:ts förslag om ett statsbidrag till anläggning, minskat i jämförelse med hittills gällande fördelningsprincip, och ett statsbidrag till driften, bibehållet vid nuvarande, jämförelsevis ringa storlek, synes oss alltså alldeles icke göra landstinget den rättvisa vid jämförelse med andra undervisningssjukhus i vårt land, på vilken landstinget med fog kan göra anspråk.

I sistnämnda hänseende kunna ytterligare följande uppgifter förtjäna beaktande. Vid det nuvarande *Serafimerlasarettets* stora nybyggnad åren 1889—1893 biträdde staten med 465,400 kronor av den totala byggnadssumman 1,260,000 kronor, av vilken 500,000 kronor voro egna fondmedel och allenast 294,600 kronor tillskötos av Stockholms stad och län. År 1909 anslag riksdagen 250,000 kronor till nybyggnad av röntgenavdelning och tvätt samt till ny operationsavdelning. Från och med år 1900 har detta sjukhus för den årliga driften erhållit av statsmedel som ordinarie anslag 120,750 kronor och sedan år 1915 därjämte anslag å extra stat med avsevärda belopp; för budgetåret 1927—1928 föreslås härför 266,250 kronor. För *Akademiska sjukhuset i Uppsala* bidrog staten vid det stora ny- och tillbyggnadsföretaget åren 1920—1926 med 5,600,000 kronor, under det att Uppsala läns landsting bidrog med 3,000,000 kronor och 100,000 kronor erhöles ur medicinska fakultetens i Uppsala Regnellfond. Till driften vid detta sjukhus bidrager staten med ett belopp, som för budgetåret 1924—1925 uppgick till omkring 185,000 kronor eller ungefär 20 procent av driftkostnaderna. För *Lunds lasarett*s vidkommande hava staten och Malmöhus läns landsting sedan nu 25 år bekostat hälften var av om- och nybyggnader. Hit tills hava för dylikt ändamål av riksdagen beviljats i allt omkring 1,507,000 kronor. Med de normer, som nu gälla för statens bidrag till lasarettets drift, beviljades av riksdagen för budgetåret 1926—1927 85,967 kronor och är för nästkommande budgetår upptaget 84,337 kronor, vilket utgör resp. 8.4 och 7.5 procent av lasarettets driftutgifter. I denna jämförande översikt äro för samtliga tre sjukhus de ur statsmedel utgående lönerna till de vid sjukhusen anställda akademiska lärarna icke medräknade.

Om man vid nu företagna jämförelser ytterligare beaktar, att Serafimer-

lasarettet för närvarande för att komma i tidsenligt skick är i trängande behov av ett betydande anslagsbelopp från statsverket, så torde det vara uppenbart, att Lunds lasarett, även om det fått emottaga upprepade och i och för sig avsevärda byggnadsbidrag från staten, dock är det av de tre kliniska sjukhusen, som varit ekonomiskt minst betungande för statsverket. Den under dessa 25 år följda principen, att staten betalar hälften av byggnadskostnaderna, och de nu tillämpade normerna för statsbidrag till driften hava tydligen betecknat en för staten jämförelsevis mycket gynnsam linje.

Då det nu gäller att taga ställning till frågan om det rättvisa tilldelandet av statsbidrag för de tilltänkta nybyggnads- och utvidgningsarbetena vid Lunds lasarett, kan man utifrån vår uppfattning gå fram efter tvenne alternativa linjer. Den ena av dessa är att med antagande av Kungl. Maj:ts förslag till fördelningen av kostnaderna för uppförandet ändra normerna för statsbidraget till driften därhän, att detta i tillbörlig grad kommer att ökas. Den andra linjen är att med oförändrade normer för statsbidraget till driften jämväl bibehålla den hittills gällande principen för fördelning av byggnadskostnaderna.

I valet mellan dessa båda alternativ förorda vi det senare. *Mot* det förra kan framhållas, att det uppenbarligen måste vara förenat med stora svårigheter att tillförlitligt beräkna den andel i driftkostnaderna, som är betingad av undervisningsuppgiften, när det ej är fråga om något nytt sjukhus, utan — såsom här — gäller tvenne nya avdelningar inom ett redan förefintligt sjukhus. *För* det senare alternativet tala i stället många skäl; sjukhuskommissionen, som i huvudsak redan berört dem, anser dem själv som »tungt vägande». Först må i detta hänseende anföras, att nu tilltänkta byggnadsarbeten beteckna det sista skedet i en sedan flera år uppgjord byggnadsplan; allt skäl synes således förefinnas att även för detta sista skede bibehålla hittillsvarande fördelningsregler, vilka beträffande engångskostnaderna nu äga 25 års hävd. Vidare är det även oss bekant, att representeranter för landstinget och direktionen hade ingående samråd i ärendet med vederbörande departementschefer vid den tidpunkt, då det nu föreliggande byggnadsförslaget skulle slutgiltigt utformas, och därvid erhöles den bestämda anvisningen att framgå efter den dittills tillämpade linjen för samverkan mellan staten och landstinget.

Slutligen vilja vi framhålla, att, då landstinget på dylik grund redan tagit ställning i ärendet, en avvikelse från riksdagens sida från hittillsvarande fördelningsprincip skulle komma att föra denna fråga ut i ett ovisst läge, en situation, som, med det betydelsefulla statsintresse, som här föreligger, alldeles icke kan vara önskvärd.»

Den kliniska undervisningen vid medicinska fakulteten i Lund meddelas vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund. Till följd härav har i fråga om byggnadskostnaderna vid detta sjukhus sedan lång tid tillbaka ett ekonomiskt samarbete ägt rum mellan staten och landstinget. 1901 års riksdag anvisade sålunda efter förslag av Eders Kungl. Maj:ts såsom bidrag till

kostnaderna för vissa nybyggnads- och ändringsarbeten m. m. vid sjukvårdsinrättningarna ett belopp av högst 256,000 kronor, att användas i den mån motsvarande belopp av ett utav landstinget beviljat anslag å enahanda summa för ändamålet toges i anspråk och under den kontroll, Eders Kungl. Maj:t kunde finna lämpligt föreskriva. Den år 1901 tillämpade principen om fördelning av byggnadskostnaderna med hälften på staten och hälften på landstinget vann yttermera bekräftelse vid det beslut, som av riksdagen år 1914 fattades ifråga om då föreliggande omfattande nybyggnads- och omändringsarbeten vid sjukvårdsinrättningarna. I anslutning till det förslag, som därvid framlades av sjukhusdirektionen, vilket förslag slutade å en sammanlagd kostnad av 1,624,000 kronor och som tillstyrktes av samtliga däröver hörda myndigheter, föreslog Eders Kungl. Maj:t 1914 års senare riksdag att såsom bidrag till täckande av kostnaderna för uppförande vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund av nya byggnader för de medicinska och obstetrisk-gynekologiska avdelningarna m. m. bevilja ett anslag av högst 812,000 kronor, att användas i den mån motsvarande belopp av landstingets anslag å enahanda summa för ändamålet toges i anspråk och under den kontroll, Eders Kungl. Maj:t kunde finna lämpligt föreskriva, samt att härav på extra stat för år 1915 anvisa ett belopp av 150,000 kronor.

Riksdagen, som biföll förenämnda förslag, anförde bland annat:

Då 1901 års riksdag anslag medel såsom bidrag till kostnaderna för vissa nybyggnader och ändringsarbeten m. m. vid ifrågavarande sjukvårdsinrättningar, fördelades den då erforderliga summan lika på staten och landstinget. Den då tillämpade proportionen mellan statens och landstingets kostnader har nu också följts. Riksdagen har visserligen funnit anledning ifrågasätta, huruvida icke det av statsmedel äskade beloppet skulle kunna något nedsättas. Emellertid har riksdagen vid granskning av det föreliggande byggnadsförslaget funnit, att en betydande del av kostnaderna betingas av utrymmen, som äro direkt avsedda för den medicinska undervisningens behov och som ej fylla något särskilt sjukvårdsändamål, och då vid sådant förhållande universitetet har ett stort intresse av att den föreslagna tillbyggnaden kommer till stånd, har riksdagen funnit principen om lika fördelning av kostnaderna mellan staten och länet även denna gång kunna med fog tillämpas.

År 1925 förelåg ånyo en byggnadsfråga vid sjukvårdsinrättningarna i Lund, därvid det gällde en påbyggnad av den pediatrika kliniken samt en utökning av ångpanneanläggningen. Kostnaden beräknades till 285,859 kronor, av vilket belopp landstinget gått in för att betala hälften. I proposition till 1925 års riksdag (nr 38) föreslog Eders Kungl. Maj:t riksdagen att för ändamålet anvisa hälften av de beräknade byggnadskostnaderna eller i avrundat krontal 142,930 kronor. Vid ärendets anmälan inför Eders Kungl. Maj:t erinrade föredragande departementschefen; att nu angivna princip i fråga om kostnadernas fördelning tillämpats vid de senast företagna utvidgningarna av lasarettets kliniker och syntes jämväl då böra följas. Riksdagen biföll Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Beträffande driftkostnaderna vid sjukhuset anser sig riksdagen böra erinra om följande.

Från början har landstinget ensamt bestritt de av sjukhusdriften betingade årliga kostnaderna. De av kristiden förorsakade prisstegringarna föranledde emellertid en ändring härutinnan. På framställning av Eders Kungl. Maj:t anvisade sålunda 1921, 1922, 1923 och 1924 års riksdagar bidrag till täckande av driftkostnaderna vid sjukhuset. I samband med anslagsäskande för ändamålet hos 1925 års riksdag framlade Eders Kungl. Maj:t till riksdagens prövning vissa närmare grunder, vilka skulle vara normerande för den framtida beräkningen av statsbidraget till driftkostnaderna.

Dessa beräkningsgrunder inneburo dels, att staten i viss utsträckning skulle lämna landstinget ersättning för de direkta kostnader, som utomlänspatienterna å allmän sal betingade därigenom att legosängsavgiften, 4 kronor 50 öre, var avsevärt lägre än underhållskostnaden, dels ock att överläkaren å barnbördsavdelningen skulle erhålla rätt att befria från legosängsavgift för 20 procent av underhållsdagarna av ett kalenderår och att staten skulle övertaga kostnaderna härför. Riksdagen godtog för sin del de av Eders Kungl. Maj:t framlagda principerna rörande statsbidrag för driftkostnaderna vid sjukhuset.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag till nybyggnads- och ändringsarbeten vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund utgör sista etappen av en sedan länge uppgjord byggnads- och utvecklingsplan, vilken alltsedan år 1914 konsekvent fullföljts. Förslaget är grundat på en av direktionen för Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t den 18 september 1926 gjord framställning, att Eders Kungl. Maj:t måtte i proposition till 1927 års riksdag föreslå ett anslag av 1,476,432 kronor 50 öre som bidrag till täckande av hälften av kostnaderna för vissa i skrivelsen närmare omnämnda nybyggnads- och andra utvidgningsarbeten vid lasarettet i Lund och att Eders Kungl. Maj:t jämväl ville taga under omprövning frågan om skälig fördelning mellan statsverket och landstinget av driftkostnaderna för de nu tilltänkta ortopediska och öronkliniker. De beräknade kostnaderna för byggnadsarbetena framgå av följande tablå:

Byggnad	K o s t n a d e r			Summa Kronor
	Det egentliga byggnads- arbetet Kronor	Värme och sanitärtek- niska detaljen Kronor	Det elektro- tekniska arbetet Kronor	
1. Ortopediska avdelningen	849,068	142,317	59,032	1,050,417
2. Öronkliniken	444,062	90,840	38,300	573,202
3. Centralköket	520,000	189,820	44,500	754,320
4. Norra ångcentralen	30,700	44,490	30,200	105,390
5. Sammanbindningsgångar och yttre ledningar till de nya sjukhusen ...	43,494	60,850	250	104,594
6. Våganläggnings-, planerings-, plan- terings- m. fl. arbeten	47,194	—	1,400	48,594
7. Nödiga omändringar av kirurgiska kliniken	184,660	42,410	6,100	233,170
8. Omändringsarbeten i det gamla centralköket	19,168	2,700	4,700	26,568
9. Ånggenerator	—	—	40,300	40,300
10. Utvidgning av röntgeninstitutet ..	16,310	—	—	16,310
Summa kronor	2,154,656	573,427	224,782	2,952,865

Av direktionens framställning framgår att Malmöhus läns landsting vid lagtima möte år 1926 beslutat bidraga till de i tabblån omförmälta kostnaderna med halva beloppet, under förutsättning att lika stort belopp erhålles av statsmedel.

Departementschefen lämnar följande sammanfattning av de brister, som föreligga vid nu ifrågavarande kliniker vid Lunds lasarett:

»De ortopediska och otiatriska klinikerna hava vuxit ut som dotterkliniker från den kirurgiska kliniken och avsöndrades år 1918 till självständiga kliniker med egna föreståndare och egna patientrum, dock allt inom ramen för den förefintliga kirurgiska klinikbyggnaden. Denna byggnad, som sålunda avsetts för *en* klinik och *en* klinikechef, inrymmer sålunda sedan flera år tre kliniker och tre klinikechefer, ett förhållande, som försvårar och rent av omöjliggör en lämplig organisation av det dagliga operationsarbetet och av undervisningens normala gång.

Den kirurgiska kliniken saknar sådana undersökningsrum på sjukavdelningen, där de tjänstgörande kandidaterna kunna från sjuksalarna taga in patienter för närmare undersökning, är mycket bristfälligt utrustad med laboratorielokaler, saknar helt och hållet biblioteksrum och rum för sjukjournaler m. m.

Öronkliniken äger icke någon operationslokal, där ett flertal kandidater kunna se och följa ingreppen. På grund härav få de tjänstgörande endast närvara vid ett jämförelsevis litet antal hithörande operationer. De tjänstgörande kandidaterna kunna ej deltaga i ronderna, enär öronklinikens samtliga patienter ligga på mindre rum, där en sådan överbeläggning råder, att

utrymme under inga förhållanden kan beredas det erforderliga antalet samtidigt tjänstgörande. Öronpolikliniken saknar laboratorium och har till operationslokal endast ett litet rum, där endast för ett fåtal kandidater de polikliniska operationerna kunna demonstreras.

Vid ortopediska kliniken är operationssalen så liten, att de tjänstgörande kandidaterna aldrig kunna vara närvarande vid de ortopediska kliniska operationerna; de kunna ej heller deltaga i ronderna av samma orsak som vid öronkliniken. Ortopediska kliniken saknar dessutom eget laboratorium. Polikliniken äger otillräckliga utrymmen för demonstrationer och undervisningen, och de tjänstgörande kandidaterna kunna aldrig deltaga vid de ortopediska omläggningarna. Vidare saknar ortopediska kliniken rum för projektionsapparat, för massage och gymnastikbehandling, och för ljusterapi m. m.

Det synes mig uppenbart, att den undervisning, som bedrivs på dessa kliniker, måste med hänsyn till de påtalade bristerna bliva i hög grad lidande.»

Genom beslut den 10 december 1926 uppdrog Eders Kungl. Maj:t åt 1926 års sjukhuskommission att skyndsamt dels verkställa utredning, huruvida och i vilken utsträckning de föreslagna nybyggnads- och utvidgningsarbetena vore betingade av den sjukvårdsinrättningarna nu tillkommande uppgiften att utbilda läkare, dels ock angiva storleken av det bidrag, som med hänsyn till sjukvårdsinrättningarnas nyssnämnda uppgift skäligen borde till nu förevarande ändamål ifrågasättas utgå av statsmedel. I utlåtande den 11 februari 1927 uttalade kommissionen såsom sin mening, att enligt approximativa beräkningar de av direktionen för Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t av den 18 september 1926 föreslagna nybyggnads- och utvidgningsarbetena vid lasarettet i Lund måste anses betingade av den lasarettet nu tillkommande uppgiften att utbilda läkare till den utsträckning att statsverket borde bidraga med en tredjedel för uppförandet av den ifrågasatta nya öronkliniken samt med hälften i fråga om övriga byggnadskostnader, i följd varav bidrag till byggnadskostnadernas bestridande syntes böra utgå av statsmedel med i runt tal 1,380,900 kronor. Därest det med hänsyn till föreliggande omständigheter skulle finnas skäligt, att statsbidrag liksom hittills borde utgå för byggnadskostnadernas gäldande med hälften av statsmedel, ansåge kommissionen sig icke hava anledning framställa någon erinran mot en dylik anordning. Under alla omständigheter borde emellertid enligt kommissionens uppfattning de av riksdagen fastställda normerna för driftkostnadernas bestridande vid lasarettet alltjämt bliva gällande.

Kommissionen framhåller emellertid, att vissa enligt kommissionens mening tungt vägande skäl kunna åberopas till stöd för lasarettsdirektionens framställning och anför härom, bland annat, följande:

»Till en början må erinras därom, att Malmöhus läns landsting redan an-

visat hälften av det erforderliga kostnadsbeloppet under förutsättning att ett lika stort belopp för byggnadsarbetenas utförande kunde erhållas av statsmedel. Väsentlig betydelse måste jämväl tillmätas den omständigheten, att de nybyggnads- och utvidgningsarbeten, som nu äro avsedda att komma till stånd, utgöra den sista etappen i en sedan flera år tillbaka uppgjord byggnadsplan. Några större byggnadsarbeten — utöver de nu ifrågasatta — för tillgodoseendet av undervisningsverksamheten vid universitetets kliniker synas icke vara erforderliga vid lasarettet i Lund under en avsevärd tid framåt, med undantag dock av att en redan planerad psykiatrisk klinik torde komma att inrättas. Vid upprättandet av det nu framlagda tillbyggnadsförslaget har lasarettsdirektionen vidare haft att stödja sig på en 25-årig praxis i fråga om engångskostnadernas fördelning mellan staten och landstinget med hälften å vardera. Enligt av direktionen lämnad uppgift har under ärendets förberedande behandling vederbörande departementschef jämväl givit sin anslutning till att samarbetet mellan staten och landstinget beträffande den nu ifrågasatta utvidgningen ordnades efter samma linjer som de tidigare tillämpade.»

Departementschefen biträder den mening om fördelningen av byggnadskostnaderna, vartill kommissionen vid sin, i enlighet med de givna direktiven, gjorda beräkning kommit, men anför härvid följande:

»Till förmån för lasarettsdirektionens förslag om en fördelning med hälften på staten och hälften på landstinget av de beräknade byggnadskostnaderna tala enligt min mening många och starkt vägande skäl. Frånsett omöjligheten att kunna i detta fall göra en exakt uppdelning av statsintresset och landstingsintresset torde kunna åberopas den praxis, som städse tillämpats vid byggnadsarbetena vid Lunds lasarett, av vilka arbeten de nu ifrågavarande utgöra, såsom jag antytt, den sista större etappen.»

Beträffande driftkostnaderna förordar departementschefen tillämpande i fråga om de nya avdelningarna av de av 1925 års riksdag fastställda normerna.

Motionsvis har yrkats bibehållande av hittills tillämpade regler i fråga om fördelningen mellan stat och landsting av byggnadskostnaderna samt som följd härav en ökning av statsanslaget till ifrågavarande byggnadsföretag till det av direktionen begärda beloppet.

Behovet av de nu föreslagna nybyggnads- och ändringsarbetena vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund synes riksdagen genom utredningen i ärendet tillfullo ådagalagt. De framlagda kostnadsberäkningarna och ritningarna hava icke givit riksdagen anledning till erinran.

Vad beträffar fördelningen av byggnadskostnaderna mellan å ena sidan staten och å andra sidan Malmöhus läns landsting vill riksdagen erinra om följande. Redan år 1901 tillämpades av statsmakterna principen om fördelning av byggnadskostnaderna med hälften på staten och hälften på lands-

tinget. När det stora förslaget om lasarettets utbyggande förelades 1914 års riksdag, tillämpades samma norm för byggnadskostnadernas fördelning, och samma fördelning har alltsedan dess kommit till användning vid byggnadsplanens fullföljande. Nu förevarande förslag utgör, såsom ovan erinrats, sista etappen i sjukhuskomplexets utbyggande. Såväl av 1926 års sjukhuskommission som av departementschefen har framhållits, att starka skäl kunna förebringas för tillämpande av förenämnda princip även i fråga om nu ifrågasatt byggnadsförslag. Det synes riksdagen icke heller vara billigt att beträffande denna del av den stora byggnadsplanen frånga den princip i fråga om kostnadsfördelningen, som vunnit hävd genom en mera än tjugofemårig praxis och som, enligt vad av utredningen framgår, av landstinget och sjukhusdirektionen på grund av uttalande av vederbörande departementschef ansetts såsom förutsättning vid uppgörandet av det från deras sida framlagda byggnads- och kostnadsförslaget. Riksdagen anser sig på grund härav icke kunna bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag utan har med bifall till motionärernas framställning beslutat bibehållande av den hittills tillämpade normen för kostnadsfördelningen.

Under återopande av vad sålunda anförts, får riksdagen anmäla, att riksdagen, med anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag ävensom ovanberörda motioner I:205 och II:300, såsom bidrag till täckande av kostnaderna för uppförande vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund av nya byggnader för den ortopediska kliniken och för öronkliniken m. m. i enlighet med i ärendet företedda ritningar och kostnadsförslag beviljat ett anslag av 1,476,432 kronor 50 öre samt härav för budgetåret 1927—1928 såsom extra reservationsanslag anvisat ett belopp av 100,000 kronor.

Stockholm den 27 april 1927.

Med undersätlig vördnad.